

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.
ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

Ο Γζάννης κι' ο Μαρής,
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Γ. — Ἐπεριφέροντο λοιπὸν οἱ κλέφτες ποῦ σοῦ εἶπα
κι' ἐσπίασαν τὸ παράθυρο κι' ἐμπήκανε στ' Ἀντύπα
τοῦ νέου τοῦ κομψοπροποῦς καὶ εἰς τὸ ὕψος πρώτου
τοῦ καὶ κληρονομήσαντος ἐσχάτως τὸ νουνοῦ του
καὶ ζῶντος ἐν φαιδρότητι κι' ἐν σφαίρα εὐθυμίας,
ὡς πᾶς οἰστρηλατούμενος ἀπὸ κληρονομίας,

Τὸν ἔκλεψαν, ποῦ λὲς Μαρῆ, κι' αὐτὸν τὸν κληρονόμο
κι' ὅ.τι κι' ἂν εἶχε σπῆτι του τὸ πῆραν ἐν συντόμῳ
κι' αὐτὸς κλειδώσας πρὸ πολλοῦ
ἐπεριδιάβαζε ἄλλοῦ
καὶ δὲν μπορούσε τὸ παιδί ποτέ του νὰ νομίση
πῶς κλέφτες τὸν κληρονομοῦν προτοῦ κληρονομῆση,

Τὼπῆραν τὰ κοντόνια του
τὸ στρώμα, τὰ σετόνια του,
τὼπῆρανε τὰ ζουῦχα του ἀπὸ τὸν καναπέ,
ποκάμισα, σκαλτσούνια,
μὰ μωροδιά ποδῶν κουπέ
καὶ τέσσαρα σαπούνια.

Τὼπῆραν τὰ κολλάρα του, τὰ γάντια του τὰ φῖνα
καὶ μὰ βελάδα νουβωτὲ φτιασμένη στὴν Ἀθήνα.
Τὼπῆραν τὰ ξουράφια του ποῦ τᾶχε κι' ἐξυρίζετο,
τὴ βοῦρτσα, τὴν πετσέτα του, τὴ χιτένα τὸν καθρέφτη,
πιστόλι καὶ περιστρόφο ποῦ τᾶχε καὶ ὠπλίζετο
νὰ μὴ φοβᾶται κλέφτη.

Κι' ἂν μόνον ἔπερναν αὐτὰ
καθόλου δὲν ἐπέιραζε,
παρὰ τὼπῆραν τὰ λεφτὰ
ποῦ τᾶχε καὶ τὰ τύραζε.
Ὅλα τ' Ἀντύπα τὰ κομὰ τ' ἀνοίξαν οἱ ληστάδες
κι' εὐρῆκαν πλοῦτη περισσὰ
καὶ λουδοβίκεια χρυσᾶ
ὄχιτὼ ἑκατοστάδες.

Δὲν ἐννοοῦσε τὰ φλωριὰ κανένι μάτι νὰ τὰ ἰδῆ
παρὰ τὰ πῆρε μυστικῶς
καὶ τᾶχε κρύψει τὸ παιδί
σ' ἓνα σκαλτσούνι φιλεκεῖος.
Τὼπῆραν τὰ χρυσὰ φλωριὰ, ποσὸν πολὺ μεγάλο
μὰ καὶ σελήνια ζηλευτὰ
ποῦ τ' ἀνεκάλυψαν κι' αὐτὰ
σ' ἓνα σκαλτσούνι ἄλλο.

Βρῆκαν οἱ κλέφτες τὰ λεφτὰ πλησίον μὲ τὰ χιτένα,
σ' ἓνα σκαλτσούνι τὰ χρυσὰ καὶ σ' ἄλλο τ' ἀσημένια.
Ἦτανε Καλλιφόρμα τ' Ἀντύπα τὸ τοῦράπια,
δὲν ἦταν ἀφ' τὸν ἴδρατα σὰν τὰ δικὰ σου σάπια.
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α1.Σ441Φ20076

M. — Πώς εφελκύνουν μερικοί τῆς τύχης τὴν ἀγάπη καὶ κάνουν πάγκα Ἐθνικὴ τὸ κάθε τους τσουράπι, κ' ἄλλοι ποῦ κατατρέχονται ἀπὸ τὴν εἰμαρμένη βλέπεις καὶ παρατρέχουνε μὲ κάλτσα τρυπημένη!

Γ. — Ὁ κληρονόμος τὸ λοιπὸν ποῦ εἶχε τὰς ἐλπίδας του κορμμένης εἰς μεταλλικὸν εἰς τὰς περικνημίδας του, κατέφυγε πρὸς τὴν ἀρχὴν καὶ μ' ἐνεργείας ταραχὴν ἔτρεξαν ἀποσπάσματα κ' ἀστυφυλάκων λόχοι κ' ὑποποιοὶ βρέθηκαν πολλοὶ ἀλλὰ ἡ κάλτσα ὄχι.

Τέτοια τσουράπια, βρὲ Μαργῆ, μὲ δυσκολιὰ τσακάνονται, π' ἄλλοῦ τὰ καταπιάσανε κ' ἄλλοῦ ξεμπουζακάνονται Τσουράπια περιέχοντα τέτοια ποσὰ μυθώδη δυσκόλως ἐπιστρέφουνε νὰ μποῦν στὸ πρῶτο πόδι.

M. — Τί εὐτυχεῖς ἐγὼ καὶ σὺ ποῦ κλέφτες δὲν μᾶς σκιάζουν Μιγρίζουν τὰ τσουράπια μας καὶ δὲν μῶς πλησιάζουν!

Γ. — Καὶ ἐπειδὴ μὲ τὸ κακὸ ἐκείνης τῆς ἐσπέρας ἐσβύστηκε τὸ λεχτικὸ χωρὶς νὰ εἶν' ἀγέρας κ' ἐγάλασαν τὰ δαύματα κ' ἔνωσις εἶχε γείνει ἀμέσως ἢ ἀνάκρισις σινέλαβε τὸ Μπίνη.

Καὶ τοῦπε ὁ ἀνακριτὴς τοῦ Μπίνη τοῦ Μιχάλη « ἐσὺ τὸ ὑποκίνησες τῆς ἔνωσης τὸ χάλι » καὶ τότες τ' ἀποκρίθηκε ὁ Μπίνης ὁ καυμένος, « μὲ συγχωρεῖς κὺρ δικαστὴ, μὰ εἶσ' ἀπατημένος τὴν ἔνωσιν τὴν κάμανε γιὰ πείσμα τῆς Ἀγγλίας ὁ Μομφερράτος Ἰωσήφ καὶ ὁ Ζερβὸς Ἡλίας, κ' ὄχι ἐγὼ πῶβόζαινα τὴν ἐποχὴ ἐκείνη! Ἄδικως γιὰ τὴν ἔνωσιν κατηγοροῦν τὸ Μπίνη! »

M. — Ἀπολύσατε τὸ Μπίνη σεβαστοὶ ἀνακριταὶ τὴν πασέτα μόνον κόβει ἀλλὰ σύρματα ποτέ. Τῶπα στὸν εἰσαγγελέα, τῶπα καὶ στὸν ἀστυνόμο μὴ συγχίσετε τὸ Μπίνη μὲ τὸ Μπικὸ τὸ νόμο! Εἶναι ἄνθρωπος ὁ Μπίνης ἀρκετὰ βαρετὲ ἀλλὰ κλέφτης γιὰ τσουράπια δὲν ἀκούστηκε ποτέ.

Γ. — Ὑπόπτους στὴν ἀνάκριση ἐπήγαγε κορδόνι κ' ἂν δὲν εὐρέθη τὸ φλωρὶ ἢ κουκουβάγιες βρὲ Μαργῆ θὰ πέσουνε στὸ Γκιώνη.

Κι' ἂν ἴσως δὲν τῆς ἐπίασε ἀπὸ τὴν πρώτη ὄρα, φταῖνε τὰ ψιδυρίσματα ποῦ βγαίνουν ἔξω τώρα κ' ἂν ἴσως ἐπροδίδετο ἀπὸ τὰ ὄργανά του, ἀδίκως τὸν ἐλέγξαμε γιὰ τὴν ἀδράνειά του.

M. — Ἄφησε τώρα τῆς κλοπῆς καὶ πείσεχε βρὲ Γιάννη ν' ἀκούσης γιὰ τὸν Κούτσουρα πῶς τυχὲ νὰ πεθάνη καὶ δυὸ θρησκείες ἔτρεξαν νὰ θάψουν τὸ κορμί του κ' ἐκόντεψε νὰ σκοτωθοῦν πολλοὶ γιὰ πινομή του.

Τέτοιο παρόμοιο κακὸ δὲν ἔγινε ἀκόμα πῆγε νὰ γένη φορικὸ στοῦ Αἴαντος τὸ πτώμα!

Ὁ μακαρίτης Κούτσουρας Πέπος Ζαμὶτ μαλιτζῆς χριστιανὸς καθολικὸς κ' ἐπήκοος Ἰγγλέζος, βρέφος τὴν ἔλαβε κ' αὐτὸς τοῦ πνεύματος τὴ χάρι διὰ χειρῶν τοῦ Φλάρη, κ' ἄφησε κ' ἐμεγάλωσε ἐν πίστει καὶ λατρείᾳ καὶ τὸ σταυρὸ του ταχτικὰ τὸν ἔκανε Ἰταλικὰ πάντοτε μὲ τὰ τέσσερα καὶ ὄχι μὲ τὰ τρία.

Ἦτανε νέος κάλλιστος καὶ στὴ δουλειὰ σαῖνι, κ' εἶχε μονάχα τὸ κακὸ ποῦ τᾶρεσε νὰ πύγη. Τὸν ἔτραβοῦσε τὸ βουτοῖ σὰν πετροκαλαμῆθρα, καὶ τοῦπανε τοῦ μεδυστή πῶς ἔπρεπε νὰ βάφτιστῆ καὶ σ' ἄλλη κολυμπήθρα κ' ὁ Κούτσουρας ὁ ἀφελὴς ἐγδύθηκε στιγμαίως κ' ἔπεσε μέσα στὸ νερὸ κ' ἐγένηκε Ῥωμαῖος!

Καθόλου δὲν τὸ σκέφτηκε τῆς πίστες του τὸ χάσιμο τὸ ὀρθότουνε καλλίτερα νὰ τότε λὲν Γεράσιμο μὰ τώρα ποῦταν ἄρρωστος κ' εἶδε πῶς θὰ μορτάρη, ἐξέλασε τὸ βάφτισμα κ' ἐμήνησε τοῦ Φλάρη.

Κι' ὁ Φλάρης τοῦπε « χαίρομαι ὁποῦ σὲ ξαναβρίσκω πιστὸν εἰς τὴν ἀλήθειαν καὶ φεύγοντα τὸ ψεῦμα » τὸν ἄγγασε, τῶδιάβρισε τὸ ντόμενο μπαμπάσκο, κ' ὁ Κούτσουρας μαλιτζικὰ παρέδωκε τὸ πνεῦμα!

Ὁ Φλάρης ἐτοιμάστηκε τὸν Κούτσουρα νὰ θάψη ἀλλὰ πολλοὶ ὀρθόδοξοι ἐλθόντες ἐν ἐξάψει, ἐπέμενον γιὰ νὰ ταφῆ εἰς ὀρθοδόξων χῶμα τοῦ ἀοιδίμου Κούτσουρα τὸ μυροβόλον πτώμα.

Μὲ πείσμα δύο θρησκειῶν, μὲ γιοῦχα καὶ μὲ ζήτω ὁ μακαρίτης Κούτσουρας διεφιλονεῖτο καὶ γεγωνεῖ τῆ φωνῆ ἔβόων οἱ Χριστιανοί, « Τεῦ πτώματός σου Κούτσουρα πρωτοφανῆς ἡ χάρις, μαζὺ νὰ σὲ γυρεύουνε Ἐπίσκοπος καὶ Φλάρης! »

Κι' ἔτρεξαν γιὰ τὸν Κούτσουρα προξένοι κ' ἐξουσίες καὶ τέλος ἀπεφάσισαν αἱ δύο Ἐκκλησίαι, γιὰ τὸ νεκρὸ πῶμέθαι κ' ἦτανε πάντα τάπα, γὰ κάμουν μὴν ἀναφορὰ στὴ Σύνοδο τὴν ἱερὰ καὶ δεύτερη στὸν Πάπα!

Πείσμα ὁ Φλάρης ἀφ' ἑνὸς, δεσπέτο κ' ὁ Δεσπότης, ποῦ ὁ διεκδικούμενος ἐκεῖνος πατριώτης ὄσο κ' ἂν εἶχε πάνω του δύο λόγωνε λάδι κατέβηκε χωρὶς παπᾶ, μονάχος τὸν στὸν Ἄδη!

Κι' ἔγινε πείσμα δυνατὸ γιὰ τὸν ποτὲ Γεράσιμο, καὶ τὸν ἐλήσαν μὲ στρατὸ σὰ νᾶχε τὸ παράσημο!

Κι' ἐκτεθειμένος ἔμενε γιὰ τέσσαρες ἡμέρες καθὼς οἱ ἀυτοκράτορες κ' οἱ ἅγιοι πατέρες!

Φιλοσοφῶν ὁ Κούτσουρας ἐπὶ τῶν ἀνθρωπίνων καὶ ὀφθαλμῶν ἀκετέμενος καὶ μακαρίως πίνων, ἐπίτηδες βαφτίστηκε σὲ κολυμπήθρες δύο γιὰ νὰ ταφῆ μὲ μίτρο

καὶ εἰς τῆς ἀναπαύσεως νὰ καταβῆ τὸν λάκκον τῆ ἐνεργεία τῶν ἀρχῶν κ' ἐπὶ χωροφυλάκων!

Κι' ἔτσι λοιπὸν ὁ Κούτσουρας ἐγένηκε ταμπάκος. Γ. — Ἦλθε ποῦ τὸν περιέμενες ὁ κύριος Μπαμπάκος. M. — Ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ σπῆτι μου μὲ τὴ βελάδα πέρασε κ' ἐπήγαυε στὰ Φῶτα κ' ἂν ἐξαιρέσης μοναχὰ λιγάκι πῶς ἐγέραςε κατὰ τὰ ἄλλα εὐτυχῶς εἶν' ὅπως ἦταν πρῶτα.

ΛΑΧΤΑΡΕΣ

Μέσα στ' ἀνθισμένα τοῦ Μαγιοῦ λουλούδια, τί χαριτωμένες, τί γλυκὲς στιγμῆς, τί στεναγματάκια κ' ἔρωτος τραγοῦδια ἄκουαν τριγύρω ἢ σεμνὲς μουσικῆς!

Κάτ' ἀπὸ τὸν ἴσχιο γέρικον πλατάνου ποῦ κρυσταλλωμένο ἔτρεχε νερὸ, ἔλεγα τὰ ψεῦδη τῆς ζωῆς τῆς πλανου στὴ γλυκειά μου φίλη μ' ἦχο θλιβερό.

Μὲ φωνὴ γεμάτη γλῶσσα κ' ἀρμονία ἔλεγα σ' ἐκείνη μὲ κρυφὴ χαρὰ, σὺ ἴσαι τῆς ζωῆς μου μόνη εὐτυχία σὺ ἴσαι τῆς καρδιάς μου ἢ χρυσοῦ κινυρά.

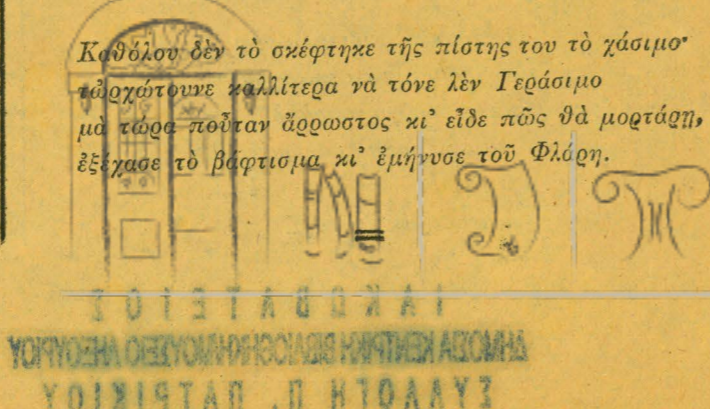
Ἄχ! ἀραχνησμένα δολερά μου νειάτα, πέστε μυρολόγια γιὰ τὴν σφοδρὰ ποῦ σᾶς ἔχουν κάψει νηάτα μου δροσάτα κάποια δακρυσμένα μάτια μὴ φορὰ!

Ψεύτικη ἀγάπη τῆς καρδιάς μοτάρι, βάρανδρο, σκοτάδι, ἔρημη ἀπελπισιὰ, ἄχ! πῶς σ' ἐθωροῦσα μὲ γλυκὸ καμάρι σὺ ἄχαρά μου νειάτα χαρωπὴ δροσιὰ!

Τί ζητοῦσα τότε π' ἀγαποῦσα τόσο κ' ἦθελ' ἡ καρδιά μου πάντα νὰ πονῆ, κ' εἶπα μὲ λαχτάρα τὴ ζωὴ νὰ δώσω στὴν ἀγροπλασμένη τὴ μελαχροινή;

Μαύρησ' ἡ καρδιά μου σὺ ἄχαρά μου στήθεια μαύρησε κ' ἐχάθη μὲς τὴ λησμονιά! Μαύρησε π' ἀγάπα μὲ θερμὴ ἀλήθεια μὴ καρδιά γεμάτη ψεῦδη κ' ἀπονιά!

Ριψοκίνδυνος

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΜΙΟΝΑΜΑΣ

Τοῦ στείλαν κι' αὐτουνοῦ τὸ μιοναμᾶ του
σ' ἕνα κουτι κομπὸ σπαγοδεμένο.
Καθένας τζᾶ! τὴ νοιώθει τὴ χαρά του!
ποῦ ἔλεγε σὺν τί νᾶναι κλεισμένο
σὲ τοῦτο τὸ ὠραῖο τὸ κουτάκι
ποῦ τᾶφρε στὸ σπῆτι ἕνα παιδάκι.

Ἀρχίζει τὸ λοιπὸν νὰ τὸ ξετάζη
νὰ ἰδῆ τὸν μιοναμᾶ ποῖος τοῦ τὸν κάνει,
κόβει τὸ σπάγο, ἀνοίγει καὶ κυττάζει
μὰ βλέπει τ' εἶναι μέσα καὶ τὰ χάνει!

Τοῦ τὰ στερενε γιὰ δῶρο τ' Ἀη Βασίλη
τὰ ἐρωτικά του γράμματα ἢ φίλη!!

BRIK-BROK.

— x x x x —

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀπεδήμησεν εἰς Κύριον ἐνάρετος δέσποινα καὶ φιλόστοργος μήτηρ ἡ Αἰκατερίνη Μουσούρη χήρα τοῦ ἀποθανόντος δικηγόρου καὶ βουλευτοῦ Γερασίμου Μουσούρη. Συλλυπούμεθα ἰσοψύχως τὸν υἱὸν αὐτῆς Γεώργιον καὶ λοιποὺς συγγενεῖς.

— Ἐπίσης ἀπεβίωσεν ἡ χρηστέη δέσποινα Μαρία Ἀρδαβάνη, ἀδελφὴ τοῦ κ. Ἀναστασίου Χελμη ὄν καὶ συλλυπούμεθα.

— Παρακληθέντες παρὰ συμπολίτου μας ἐξ Ἰνδιῶν δημοσιεύομεν ὅτι, ἡ κατασκευὴ τῆς ἀπὸ Τζαμαρελάτα εἰς Μάγκανον τοῦ Δολυχίου ὁδοῦ ἂν ἐπιτελεσθῆ — διότι κατεβλήθησαν οὐκ ὀλίγαι ἀντενέργειαι πρὸς ματαίωσιν αὐτῆς — ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὰς εὐγενεῖς ἐνεργείας τῶν κ. κ. Βελιανίτου βουλευτοῦ Παζῶν καὶ Ἰωάννου Βρυώνη πρὸς τοὺς ὑποκόμους ἢ εἰκογένεια Καββαδία ἢ μόνη ἐνδιαφερομένη καὶ ἡ τόσας ὑπὲρ τῆς ὁδοῦ ταύτης ὑποστάσα δαπάνας ἐκφράζει καὶ δημοσίως τὰς εὐχαριστίας τῆς. Τὰ ὀλίγα ταῦτα πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἐκ Σάμης ἀπὸ 19 Νοεμβρίου πρὸς τὴν ἐφημερίδα « Ἀθῆναι » ἀνταποκρίσεως ἐν ἧ ὄν ἐγένετο μνεῖα περὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ κ. Βρυώνη.

— Μᾶς γράφουσιν ἐξ Ἑρρύσου ὅτι ἡ ἐκεῖ κοινωνία ἐκφράζει τὰς εὐχαριστίας τῆς πρὸς τὸν νέον ἀστυνόμον κ. Σ. Φωκᾶν ὑπολογαγόν, ὅστις τὸ αὐτὸ ἐσπέρας τῆς εἰς Ἄσσον ἀφίξειώς του πρέσβη εἰς τὴν σύλληψιν ἐπικινδύνου εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν ἐγκληματίου, καὶ εὐχεται ἵνα οὗτος παραμείνη ὁριστικῶς ὡς ἀστυνόμος Ἑρρύσου.

— Ὁ γνωστός βαφεὺς Λιθιεράτος εἰδοποιεῖ, ὅτι ἐπανέλαβε τὰς ἐργασίας του εἰς τὴν νέαν κατοικίαν του εἰς τὸ στενὸν τῆς πλατείας τῶν Δικαστηρίων (Σκαλακία) πρὸν Λαυράγκα.

— Ὁ ἰταλικὸς θίασος ἀφικνεῖται ὅσον οὔπω. Ὅλα τὰ πρῶτα πρόσωπα ἔρχονται κατ' εὐθείαν ἀπὸ τὸ Μιλάνο. Κεὶ χάρις εἰς τὰς αὐστηρὰς ἐνεργείας τῆς ἐπιτροπῆς, ἐλπίζομεν νὰ περάσωμεν καλὰ τὰς ὀλίγας ἡμέρας τῶν Ἀποκριῶν.

— Πέλλαι γονεῖς παραπονοῦνται διὰ τὴν συχνὴν ἐκ τῶν μαθημάτων ἀπουσίαν τοῦ κ. Σχολάρχου. Ἐγράφη μάλιστα καὶ εἰς ἄλλην συναδέλφον, ὅτι ἀπολέσθη οὗτος μεταξὺ Ἀργυστολίου καὶ Ἀγίας Θεκλῆς. Ἐλπίζομεν νὰ εὐρεθῆ ἀντιμέτωπος μὲ τοὺς ἀρμοδίους.

— Παρακαλοῦμεν καὶ ἡμεῖς τὸ Ἐπεπτικὸν Συμβούλιον νὰ μὴ πρεβῆ εἰς τὴν ἀπόλυσιν τοῦ διδασκαλοῦ Τσερωτᾶ ὡς ὑπεραριθμοῦ, διότι δὲν νομίζομεν ὀρθὸν νὰ ἀμειψθῆ οὗτος, ὑπάλληλος εὐδοκίμως ἐργαζόμενος πρὸ εἰκοσαετίας καὶ πλέον.

Γνωστοποιούμεν εἰς τὴν πελυπληθῆ ἡμῶν πελατεῖαν, ὅτι παρελαβόμεν καὶ αὐτὴς ζυλεῖαν πρωτίστης ποιότητος καὶ πλάκας μωταϊκᾶς διαφόρων χρωμάτων.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΛΕΥΚΟΚΟΙΛΟΙ.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Γνωστοποιεῖται τοῖς ἐνδιαφερομένοις, ὅτι αἱ νέαι φυτεῖαι σταφιδαμπέλων ἢ καὶ ἀνανέωσις ἐγκαταλελημμένων τοιούτων, δὲν ἐπιτρέπονται, εἰμὴ μόνον ὑφ' οὗς ὄρους ὀρίζει ὁ Νόμος ΓΚΗ'. (3,028) τῆς 21 Ἰουνίου 1904, πᾶς δὲ παραβάτης καταγγεληθήσεται ἀρμοδίως συμφωνῶς τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου τούτου.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ Ὑποκαταστήματος τῆς προνομιοῦχου Ἐταιρίας.)

Τὰ ροῦχα σας τὰ γιορτινὰ τὰ ὠμορφοκομμένα τὰ στερεὰ, τὰ νουβωτὲ τὰ τεχνικὰ ραμμένα, στοῦ Ματαράγκα μοναχὰ πηγένετε νὰ βρῆτε γιὰ τὴν τεχνίτην ἄριστος ἐκεῖνος θεωρεῖται. Ὅ,τι κασμίρι θέλετε, φτηνὸ, γερὸ, μωδέρνο, πηγαίνετε νὰν τὸβρετε στὸ Σπύρο ποῦ σὰς στέρνω.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΕΤΡΑΤΟΥ
ΕΝΑΝΤΙ ΑΓΙΟΥ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ

Ἡ μόνη δεκλάμα μας εἶναι τὰ ἔργα μας καὶ τίποτε ἄλλο. Ἀναλαμβάνομεν φωτογραφίας παντὸς μεγέθους μὲ ἐγγύησιν ἐπιτυχίας. Τὸ τιμολόγιον μας εἶναι ἡ τελεία εὐχαρίστησις τῶν προσεχομένων.

ΤΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΥΠΟΙΣ « ΛΕΟΝΤΟΣ » Ν. Π. ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΥ.
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ